Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26564
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tia. ꝯ maximū bonum condicionis humane in ma
lum uersa est. Nos ⁊ uento torquemur. ⁊ preterito
timoris eius tortitudinem memoria reducit. prouiden
tia anticipat. ꝯ ultimum pficit qui si amicus est.
nūquam erit solus. Scito hunc amicum esse oib;
ita sapiens se gtentus est ut nō uelit esse sin amu
co. set nec possit. amissum equo alio fortesin a
mico. nūquā erit. substituet alium in loco amis
si. Quid monstrando armatorū sine medica
mento sine herba. Suus amari ama. Jocundius a
micum facere quam hīe. Qui se spectat ⁊ propt
hoc ad amicitiam uenit male cogitat. Quem
ad modū cepit ita desinat. qui utilitatis cā as
sumptus est. tam diu placebit ⁊ quam diu utilis
fuit. necesse est ut amodo nra iuitia ⁊ exitus con
gruant. Qui amicus esse cepit quod expedit pla
cebit. Aliqd pcium ne accipias contra amicitiā
pret ipa amicum paro ut habeam pquo pos
sim mori. Aut quidam phs sapientē nulla te ege
et tam multis illi reb; opus est. Contra stulto
nulla re opus est. nulla enī re uti scit set oib;
eget. sapienti ⁊ manib; ⁊ ocul ad cotidianū usū
necessium opus est eget nulla re. Egre enī neci